

9. Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at få væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

10. Hørte myndigheder

Arbejdsgruppens betænkning har været til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret.
 Præsidenten for Vestre Landsret.
 Præsidenten for Københavns Byret.
 Præsidenten for Århus by- og herredsret.
 Præsidenten for Odense by- og herredsret.
 Præsidenten for Aalborg by- og herredsret.
 Den danske Dommerforening.
 Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark.
 Foreningen af statsamtænd.
 Foreningen af statsamtjurister.
 Overpræsidenten i København.
 Advokatrådet.
 Civilretsdirektoratet.
 Indenrigsministeriet.
 Rigsadvokaten.
 Rigspolitietschefen.
 Politidirektøren.
 Foreningen af politimestre i Danmark.
 Politifuldmægtigforeningen.
 Dansk Politiforbund.
 Dansk Kriminalpolitiforening.
 Udenrigsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Dette kapitel angiver den foreslåede lovs anvendelsesområde.

Til § 1

Bestemmelsen indeholder en uddybning af lovforslagets titel.

Til stk. 1

I *stk. 1* angives lovforslagets to hovedområder. 1. pkt. omhandler Europarådskonventionen, der vedrører pligten til at anerkende og fuldbyrde udenlandske afgørelser om forældremyndighed, om samværret og om, hvor barnet skal bo. 2. pkt. omhandler Haagerkonventionen, der vedrører de civile retlige virkninger af internationale børne bortførelser.

Til stk. 2

Efter *stk. 2* gælder lovudkastet for børn under 16 år. Aldersgrænsen er fastsat i overensstemmelse med

Europarådskonventionens artikel 1, litra a, og Haagerkonventionens artikel 4.

Efter gældende dansk ret er børn og unge under 18 år, jf. myndighedslovens § 6, undergivet forældremyndighed, medmindre de har indgået ægteskab. Indtil da er det i medfør af myndighedslovens § 7 forældremyndighedsindehaveren, der træffer dispositioner om barnets personlige forhold, herunder bestemmer, hvor barnet skal opholde sig. Interne danske forældremyndigheds- og samværsretsafgørelser kan i princippet tvangsfuldbyrdes, indtil barnet fylder 18 år. I dansk fogedretspraksis er der dog tilbageholdenhed med gennemtvungelse over for børn, der har nået en vis alder og modenhed, og som modsætter sig udlevering. Fogedens nægtelse af at gennemføre forretninger i sådanne situationer støttes ikke på en fast aldersgrænse, men vil bero på en konkret vurdering, hvis grundlag ofte vil være en samtale, som fogedretten eller andre har haft med barnet.

Lovudkastets aldersgrænse er, som det fremgår af det anførte, forskellig fra myndighedslovens 18 årsgrænse. Baggrunden for dette er, at tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse kun vanskeligt vil kunne gennemføres mod et ældre barns vilje. Reglen indebærer således, at der formelt og mere teoretisk vil gælde forskellige aldersgrænser ved fuldbyrdelse af danske og udenlandske afgørelser om børn. I praksis vil der efter al sandsynlighed ikke blive tale om nogen forskel.

Aldersgrænsen i *stk. 2* på 16 år er absolut, hvilket indebærer, at enhver handling efter lovudkastet er udelukket, hvis barnet i mellemtiden fylder 16 år. Dette gælder, selv om der foreligger en udenlandsk afgørelse fra tiden, før barnet opnåede denne alder.

Loven indeholder en række særregler for større børn under 16 år. Efter § 6, nr. 5, kan anerkendelse eller fuldbyrdelse efter Europarådskonventionen ikke ske, hvis barnet ifølge loven i den stat, hvor det er statsborger eller har bopæl, har ret til selv at bestemme sin bopæl. Endvidere kan tilbagegivelse i medfør af Haagerkonventionen efter § 11, nr. 3, nægtes, hvis barnet selv modsætter sig tilbagegivelsen, og barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets mening.

Til stk. 3

Stk. 3 indeholder en udtømmende opregning af de forskellige former for udenlandske afgørelser, der efter kapitel 3 kan danne grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse.

I udlandet træffes afgørelser om forældremyndighed, barnets opholdssted eller om samværret normalt af domstolene. Konventionerne omfatter alle retsafgørelser, uanset om afgørelsesformen er en dom, en kendelse eller en beslutning. Endvidere vil